

ΕΤΟΣ 50όν

20 Ὀκτωβρίου 2002

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 42 (2577)

Η ΚΑΚΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

«Δέομαί σου, μή με βασάνισης»

Πολλοί άνθρωποι τή μανία τοῦ διαβόλου πού στρέφεται κατά τῆς ψυχῆς μας καί μᾶς δημιουργεῖ πολλά προβλήματα «συνορᾶν οὐκ ἔχουσι», δηλαδή ἀδυνατοῦν νά τό ἀντιληφθοῦν, γι' αὐτό παρεχώρησε ὁ Θεός καί κατά τό σῶμα «δαίμονοφορητοὺς γίνεσθαι», νά δαιμονισθοῦν μερικοί καί στό σῶμα, ὥστε νά ἀντιληφθοῦμε ὅλοι πόσο φοβερό πράγμα εἶναι νά κάνει κάποιος ἔνοικο τῆς ψυχῆς του τό διάβολο, ὅταν πραγματοποιεῖ τά ἔργα τῆς ἀμαρτίας, παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς. Τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα περιγράφει ἕνα δαιμονισμένο στά Γάδαρα. Ἡ περιγραφή εἶναι φοβερή κι ἀξίζει νά δοῦμε μερικά σημεῖα ἀπ' αὐτά πού ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστής.

Ἡ παράκληση τοῦ διαβόλου

Κατ' ἀρχήν πρέπει νά τονίσουμε πῶς ὁ Χριστός ἦλθε νά καταργήσῃ τό κράτος τοῦ διαβόλου· «ἵνα καταργήσῃ τόν τόν κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου τοῦτ' ἔστι τόν διάβολον» (Ἐβρ. 2, 14), θά μᾶς πεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ὁ Χριστός γιά νά δεῖξει πῶς εἶναι παντοδύναμος ἐκδιώκει τούς δαίμονες ἀπό τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων καί μᾶς χαρίζει τήν αἰώνια ζωή. Ἀπό εὐσπλαχνία ἦλθε στόν αἰγιαλό ὅπου διέτριβε καθημερινῶς ὁ δυστυχημένος ἄνθρωπος, πού εἶχε καταληφθεῖ ἀπό πολλά δαιμόνια. Γι' αὐτό τό λόγο τό παμμίαιο ἐκεῖνο σμῆνος τῶν δαιμόνων, ὅταν ἦ παρουσία τοῦ Κυρίου τοὺς μᾶστιζε ἀνηλεῶς, βρέθηκε σέ ἀμχανία κι ἄρχιζε νά κραυγάζει: «τί ἐμοί καί σοί, Ἰησοῦ υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου μή με βασάνισης» (Λουκ. 8, 28). Φοβήθηκαν πῶς θά τοὺς παραδώσῃ στήν αἰώνια κόλαση. Ἡ κόλαση γιά τό διάβολο, γράφει ὁ προμνημονευθεῖς ἅγιος, εἶναι νά παραδοθεῖ σέ ἀκίνησια καί νά καταργηθεῖ κάθε πονηρή του ἐνέργεια. Νά μήν μπορεῖ νά κάνει τό κακό. Ἄναγκάσθηκε λοιπόν ἡ λεγεῶνα τῶν δαιμονίων νά ταπεινωθεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καί νά Τόν παρακαλέσει χρησιμοποιώντας μάλιστα λόγια κολακείας.

Τό πλήθος τῶν δαιμονίων ἐξαιτίας τῆς πονηρῆς κοινωνίας πού εἶχαν μεταξύ τους, ὁμιλοῦν σάν νά εἶναι ἕνας καί χρησιμοποιοῦν τό στόμα τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνου. Ὁ Κύριος ρώτησε τό δαιμονισμένο ποιό εἶναι τό ὄνομά του· « ὁ δέ εἶπε· λεγεῶν· ὅτι εἰσηλθεν δαιμόνια πολλά εἰς αὐτόν» (ὁπ.π. στίχ. 30). Ὁ Χριστός δέν εἶχε ἀνάγκη νά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ν' 27-39)

Τό όλέθριο έργο τοῦ διαβόλου

Τ ὦ καιρ ὦ εκείν ω, ελθόντι τ ὦ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησεν αὐτ ὦ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἰκανῶν, καὶ ἰμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέειπεν αὐτ ὦ, καὶ φωνῆ μεγάλης εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; **δέμοι σου, μὴ με βασανίσῃς.** Παρήγγειλε γὰρ τ ὦ πνεύματι τ ὦ ἀκαθάρτ ω ἐξελεθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοὶς γὰρ χρόνοις συνηπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσεμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμά, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοὶ ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἰκανῶν βοσκομένων ἐν τ ὦ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελεθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελλόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγεννημένον, ἐφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὔρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονούντα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαμονισθεὶς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβω μεγάλω συνεχίζοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτ ὦ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτ ὦ ὁ Ἰησοῦς.

ρωτήσῃ γιὰ νά μάθει τί γίνεται μέσα στό δαιμονισμένο, ἀλλά γιὰ νά μᾶς πληροφορήσει πόσοι φονευτές δαίμονες ταλαιπωροῦσαν ἐκεῖνον τό δυστυχισμένο. Ἐπίσης ἤθελε ὁ Χριστός νά μᾶς δείξει πῶς ὅλος αὐτός ὁ συρφετός πού ἐξεστράτευε καθημερινῶς ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου, «ἀνελεῖν οὐκ ἐξίσχυσεν», δέν μπόρεσε νά τόν σκοτώσει, θά ὑπογραμμίσῃ ιδιαίτερα ὁ Βασίλειος Σελευκειᾶς. Ὁ διάβολος ὅλα θά τά κατέστρεφε καὶ κανένα πλάσμα δὲ θά ἔμενε ἀπείρακτο ἀπ' τίς ἐνέργειες του, ἐάν δέν τά προστάτευε ἡ ἀκαταγώνιστη δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Ἀκόμη κι ἡ παράκληση τῶν δαιμονίων νά μποῦν μέσα στους χοίρους, δείχνει τὴν ἀδυναμία τους, ὅταν ἐμφανισθεῖ μπροστά τους ὁ Θεός καὶ τοὺς καταργῆσει τὴν πονηρὴ δραστηριότητα.

Ἐναγωγικὲς ἐρμηνεῖες

Κάθε πονηρὸ πάθος ἐξαιτίας τῆς ἀκαθαρσίας του δημιουργεῖ στόν ἄνθρωπο χοιρώδη βίο. Οἱ ἄνθρωποι πού μόλυναν τό χιτῶνα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, περιφέρονται σάν χοῖροι. Ἀπ' αὐτοὺς προεξέχουν αὐτοὶ πού ἀγάπησαν τὴν ἡδυπάθεια καὶ προνοοῦν ἁμαρτωλά γιὰ τὴ σάρκα τους. Ὁ Παῦλος λέγει: «ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας» (Ρωμ. 13, 14). Ὁ ἱερός Θεοφύλακτος προσθέτει πῶς κάθε ἄνθρωπος πού στερεῖται λόγω τῶν ἁμαρτιῶν του τὴ στολή τοῦ βαπτίσματος, δὲ μένει μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ στὰ μνήματα, δηλαδή ζεῖ μέσα στὰ νεκρά ἔργα, ὅπως π.χ. στὴν πορνεία καὶ στὶς ἀκαθάαρτες πράξεις.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἦλθε στὴ χώρα τῶν Γαδαρηνῶν τὸν συνήνησε κάποιος ἀπὸ τὴν πόλη, ὁ ὁποῖος εἶχε δαιμόνια ἀπὸ πολλὰ χρόνια· δὲν ἦτανε ντυμένος καὶ δὲν ἔμενε σὲ σπίτι ἀλλὰ στὰ μνήματα. Ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦ, ἔκραξε καὶ ἔπεσε στὰ πόδια του καὶ μὲ δυνατὴ φωνὴ εἶπε: «Τί ἐπεμβαίνεις σ' ἐμένα, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; **Σέ παρακαλῶ μὴ μέ βασανίσεις**». Διότι ὁ Ἰησοῦς εἶχε διατάξει τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτο νὰ βγεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Πολλές φορές τὸν ἐπιανε καὶ τότε τὸν ἔδεναν μὲ ἀλυσίδες καὶ χειροπέδες καὶ τὸν φύλαγαν. Αὐτὸς ὅμως ἔσπαζε τὰ δεσμὰ καὶ φερόταν ἀπὸ τὸ δαιμόνιο στὶς ἐρήμους. Τὸν ρώτησε δὲ ὁ Ἰησοῦς: «Ποιὸ εἶναι τὸ ὄνομά σου;». Ἐκεῖνος εἶπε: «Λεγεὼν», διότι εἶχαν μπεῖ πολλὰ δαιμόνια μέσα στὸν ἄνθρωπο αὐτὸ καὶ παρακαλοῦσαν τὸ Χριστὸ νὰ μὴν τὰ διατάξει νὰ πᾶνε στὴν ἄβυσσος. Ὑπῆρχε ἐκεῖ μίᾳ ἀγέλη ἀπὸ χοίρους καὶ ἔβασκε στὸ βουνό. Καὶ τὸν παρακάλεσαν νὰ τοὺς ἐπιτρέψει νὰ μποῦν σ' ἐκείνους. Καὶ τοὺς τὸ ἐπέτρεψε. Βγῆκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, μπῆκαν στοὺς χοίρους καὶ ὄρμησε ἡ ἀγέλη πρὸς τὸν κρημνὸ καὶ ἔπεσε στὴ λίμνη καὶ πνίγηκε. Ὅταν οἱ βοσκοὶ εἶδαν τί συνέβη, ἔφυγαν καὶ τὸ ἀνήγγειλαν στὴν πόλη καὶ στὴν ὑπαιθρο. Βγῆκαν μερικοὶ νὰ δοῦν τὸ γεγονός καὶ ἦλθαν στὸν Ἰησοῦ καὶ βρῆκαν τὸν ἄνθρωπο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τὰ δαιμόνια, νὰ κάθεται κοντὰ στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, ντυμένος καὶ σωφρονισμένος, καὶ φοβήθηκαν. Αὐτοῖς μαρτυρῶντες ἐπίσης τοὺς εἶπαν πῶς θεραπεύθηκε ὁ δαιμονισμένος. Τότε ὁλος ὁ πληθυσμὸς τῆς περιοχῆς τῶν Γαδαρηνῶν τὸν παρεκάλεσε νὰ φύγει ἀπ' αὐτούς, διότι κατείχοντο ἀπὸ φόβο μεγάλο. Αὐτὸς τότε μπῆκε στὸ πλοιαρίο καὶ ἐπέστρεψε. Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τὰ δαιμόνια, παρακάλεσε νὰ μείνει μαζί του, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε νὰ φύγει μὲ τὰ ἐξῆς λόγια: «Γύρισε στὸ σπίτι σου καὶ διηγήσου ὅσα σοῦ ἔκαμε ὁ Θεός». Καὶ ἔφυγε καὶ ἔλεγε σ' ὅλη τὴν πόλη ὅσα τοῦ ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς.

Ἕνας ἄλλος ἐρμηνευτὴς θὰ συμπληρώσει. Ὁ ἄνθρωπος πού βαρύνεται μὲ φαῦλες πράξεις, συνέχεται ἀπ' τὸν πονηρὸ δαίμονα. Βγαίνει ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῶν ἀρετῶν, δηλαδὴ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ σάν νὰ εἶναι δεσμὰ οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ τίς ἀποτίθεται βγάζοντας τῆς σωφροσύνης τὸ χιτῶνα, ἐνῶ παραδίδεται στὴν ἀπραξίαν τῶν ἐναρέτων ἔργων. Ἡ ἀπραξία αὐτὴ συμβολίζεται μὲ τὴν κατοίκηση τοῦ δαιμονισμένου στὰ μνήματα «νεκρὸς τῆς κατὰ Θεὸν πολιτείας γενόμενος» (Θεοφάνης ὁ Κεραμεύς). Ἡ τραγικότητα τοῦ διαβόλου εἶναι ὅτι ξέρει τί τὸν περιμένει κι ὅμως δὲ μετανοεῖ. Παραμένει ἀμετανόητος καὶ μάλιστα μὲ λυσσώδη μανία ἐπιτίθεται ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων πού ἀγωνίζονται. Ἡ ἀμετανοησία, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὸ διάβολο, εἶναι ἡ αἰτία τῶν κακῶν σ' ὅλο τὸν κόσμο. Παραμένοντας στὰ πάθη μας δὲν ἀφήνουμε περιθώριο στὴ χάρι τοῦ Θεοῦ νὰ ἐνεργήσει.

Ἄδελφοί,

Ὁ πονηρὸς ἔχει δεσμεύσει τὴ βούλησή μας καὶ μᾶς ἔκανε ἀπρακτοὺς γιὰ τὰ καλὰ ἔργα καὶ τοὺς θεοφιλεῖς ἀγῶνες. Ἄς ἀναζητήσουμε τὸ Θεὸ μὲ ὅλη μας τὴν ψυχικὴ δύναμη κι ἄς καλλιιεργήσουμε τίς ἐντολές Του μὲ ταπείνωση, ὥστε νὰ λυτρωθοῦμε ἀπὸ τίς μεθοδεῖες τοῦ διαβόλου καὶ νὰ νιώσουμε ἐλευθέροι μέσα στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἄρχιμ. Ἰ. Δ. Φ.

20 Ὀκτωβρίου 2002: ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΛΟΥΚΑ
Ἄρτεμιου μεγαλομάρτυρος (326), Μαρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος (1462), Γερα-
σίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (1681), ἐν ἧ τὸ ἱερόν λείψανον αὐτοῦ τεθησαύριστα.
Ἦχος: πλ. δ' – Ἐωθινόν: Σ' – Ἀπόστολος: Β' Τιμ. β' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ἡ 27-39.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Ὀκτωβρίου, Ζ' Λουκά.
Ἀπόστολος: Β' Κορ. θ' 6-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ἡ 41-56.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

• Ἡ ἱεραποστολή σήμερα • Οἱ προοπτικὲς τῆς • Ὁ κόσμος καὶ τὰ κοινωνικὰ
του δεδομένα • Προτάσεις γιὰ μιὰ Ὁρθόδοξη ἱεραποστολικὴ μεθοδολογία.

Τὸ Σεμινάριο θὰ ἀρχίσει στίς 21 Ὀκτωβρίου 2002 καὶ θὰ λειτουργεῖ Δευ-
τέρα ἀπόγευμα, ἀνὰ δεκαπενθήμερο, κατὰ τίς ὥρες 7.30-10.30 μ.μ., στὴν
αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἰω. Γενναδίου 14, (Μονὴ
Πετράκη), Ἀθήνα.

Διδάσκονται τὰ ἀκόλουθα μαθήματα:

❖ Σύγχρονη Ἱεραποστολή ❖ Κανονικὸ Δίκαιο Ἱεραποστολῆς ❖ Τριτοκο-
σμικὴ Κοινωνιολογία ❖ Θεολογία Ἱεραποστολῆς ❖ Ἱεραποστολικὴ Ἀγιολο-
γία ❖ Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας ❖ Ἀφρικανικὴ Ἐθνολογία ❖ Ἱεραπο-
στολικὴ Πρακτικὴ καὶ Μεθοδολογία.

Εἶναι ἀνοικτὸ γιὰ ὅλους ὅσοι ἐνδιαφέρονται νὰ τὸ παρακολουθήσουν.
Πληροφορίες στὰ τηλ.: 010.7272.314 - 317, 010.7272.345.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Μέ ἐρμηνευτικὴ ἀπόδοση

Μιὰ κομψὴ ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, μέ ἐξώφυλλο σέ τετραχρω-
μία. Περιέχει τὸ πρωτότυπο κείμενο καὶ παράλληλη ἀπόδοση στῆ νεοελληνικὴ,
πού ἐτοίμασε ὁ Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης Διονύσιος (†). Ἀπαραίτητο
βοήθημα κάθε χριστιανοῦ γιὰ τὴ βαθύτερη κατανόηση τῆς θείας Λειτουργίας.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς
Κυρίου», σὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ,
στὴν ὁποία περιτσιαστικῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελ-
λος Χαραμαντίδης. Σύνταξη, τηλ. 010.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 010.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν
ναῶν

διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.